

Una reforma fiscal esbravada

L'executiu de Zapatero
cuina una reforma fiscal
per al 2007, amb uns in-
gredients similars als de
la reforma impulsada el
2002 pel PP. Si bé
algunes mesures
apunten un gir social
més evident, d'altres
continuaran beneficiant
els ciutadans amb
rendes més elevades.
Un informe
d'economistes
madrilenys alerta que en
el cas de les deduccions
per habitatge que
proposa la reforma,
els beneficiaris seran
només els constructors
i els promotors.

Al mateix temps, amb poques nove-
tats. Aquests són els trets bàsics
de la reforma fiscal que em-
prenderà el Govern del PSOE.
Entrarà en vigor el 2007 i mantindrà la
base de la política fiscal de l'anterior go-
vern, amb un lleuger gir social.

Així, el maig del 2008 serà el primer
any que els contribuents hauran de fer
front al nou impost de la renda. El Go-
vern espanyol té previst gastar-se uns
2.000 milions d'euros en aquesta refor-
ma fiscal que, tot i estar en procés de
maduració, ja es titlla de moderada.
Aquesta tindrà com a pal de paller una
rebaixa dels impostos que es paguen
pels salaris, que suposen fins al 77% de
la renda dels contribuents, i una recu-
peració de l'equitat en les deduccions
personals i familiars. Una mostra d'a-
questa falta d'equitat és que, actual-
ment, una persona amb uns ingressos
de 10.000 euros anuals només es pot
desgravar 210 euros per fill, mentre que
una que en cobri 60.000 se'n dedueix
630 euros, el triple.

**Les rendes més altes pagaran
menys.** Durant mesos, s'ha especulat
amb un nou IRPF de tram únic i l'elim-
nació de les desgravacions per habitat-
ge. Però, finalment, cap de les dues pos-
sibilitats s'aplicarà, tot i que un estudi
presentat la setmana passada per econo-
mistes de Madrid assegura que les de-
duccions per habitatge van a parar direc-
tament a la butxaca de constructors i
promotors.

En la línia de la majoria de països de la
Unió, el nou IRPF tindrà menys trams.
Dels cinc actuals es podria passar a 4 o
3. Es descarta així la proposta de Miguel
Sebastián, l'assessor econòmic de Ro-

dríguez Zapatero, que havia apostat per
un tipus únic al voltant del 30%.

La reforma que prepara Pedro Solbes
també preveu abaixar el tipus màxim.
Del 45% actual es podria passar al 43%
o 41%. Aquest descens beneficiarà so-
bretot els contribuents que tinguin ren-
des més elevades, i pot suposar una re-
tallada dels ingressos necessaris per a
abordar les polítiques socials. Si es con-
firma la rebaixa, l'estat espanyol conti-
nuarà estant per sota de la mitjana euro-
pea en pressió fiscal (situada per sobre
del 47%), i lluny dels països amb els im-
postos més elevats, com ara Dinamarca,
on el tipus màxim és del 59%.

Pel que fa als tipus mínims, tot sembla
indicar que no es mouran de l'actual
15%. Ara bé, no es pot descartar que el
titular d'Economia opti per apujar-los
fins al 18% a canvi de augmentar les re-
duccions en la base imposable. En
aquest supòsit, se'n beneficiarien les
rendes més baixes. La mitjana europea
del tipus mínim que s'aplica en la decla-
ració de la renda és un 21%.

**Posar fre a l'especulació immobi-
liària.** Tot i que Pedro Solbes no ha
volgut confirmar-ho, els socialistes se-
rien partidaris que la reforma de l'IRPF
inclogués un increment de les tributa-
cions de les plusvàlues. Aquestes passa-
rien del 15% actual al 18%. Això vol dir
que es pagarien més impostos per
guanyos generats en la compravendes
d'accions, però sobretot en les opera-
cions immobiliàries. Una especulació
immobiliària que ha mogut molts diners
en els darrers anys per l'augment del
preu de habitatge.

Un increment de les tributacions de les
plusvàlues podria ser, doncs, un argu-

ment, tot i que no decisiu, a l'hora de frenar l'especulació. La reforma sobre les plusvàlues inclouria un mínim exempt de tributació (uns 3.000 euros) per als contribuents amb la renda més baixa.

Frenada als plans de pensions. La declaració del l'IRPF del 2007 també inclourà novetats respecte a la fiscalitat dels plans de pensions. Tot i que Solbes va ser un dels principals valedors de la contractació de fons de pensions privats, el Govern socialista considera que ha arribat el moment de canviar-ne la tributació, ja que beneficia massa aquells contribuents amb els ingressos econòmics més elevats.

La solució podria ser limitar les aportacions desgravables. Actualment, el límit és de 8.000 euros per any, tot i que en el cas de les persones de més de 64 anys aquesta xifra pot arribar a triplificar-se. Ara bé, quantes persones a punt de jubilar-se poden estalviar 24.000 euros a l'any? Aquest tornaria a ser un clar exemple de com l'actual marc fiscal, instaurat per Cristóbal Montoro (PP) el 2002, beneficia especialment les rendes més altes. Les dades són clares: el contribuents amb ingressos superiors al 150.000 euros anuals —només el 0,2% de la població— són el col·lectiu que més i majors aportacions fa als plans de pensions, amb quantitats superiors als 9.000 euros anuals.

Per contra, els contribuents amb rendes inferiors als 30.000 euros, i que, per tant, serien els més interessats a poder engreixar la seva "guardiola de jubilació", amb prou feines poden fer impositcions als plans de pensions.

Respecte a la fiscalitat dels plans de pensions, Solbes també podria incloure incentius per tal que els jubilats optin

La reforma que prepara Pedro Solbes, ministre d'Economia, també preveu abaixar el tipus màxim, que passaria del 45% actual fins al 43% o 41%.

per cobrar mensualment les prestacions, en lloc de la capitalització total dels diners estalviats. Igualment, és factible que es pugui deduir l'anomenada assegurança de dependència, una pòlissa privada que cobreix les necessitats bàsiques de persones que no es poden valer per elles mateixes.

Guanya el pragmàtic Solbes. Tot i que l'assessor econòmic de Rodríguez Zapatero, Miguel Sebastián, era partidari d'eliminar les deduccions per compra d'habitatge, Pedro Solbes ha imposat el seu criteri, i més de 5 milions de persones continuaran desgravant-se les quotes de la hipoteca de la declaració de l'IRPF. Es mantindrà el límit de 9.015 euros per any, mentre que sí que podrien variar els percentatges que es poden desgravar d'aquesta quantitat. Actualment, dels primers 4.525 euros es pot deduir el 20% o 25%, i el 15% del restant, sempre sense superar els esmentats 9.015 euros.

L'augment de les concessions d'hipoteques ha provocat un increment dels beneficiaris d'aquestes deduccions. La majoria, gairebé el 60%, tenen uns ingressos inferiors als 18.000 euros anuals, una proporció que arriba al 75% si sumem aquells que tenen el llindar d'ingressos en els 30.000 euros, cinc milions de les antigues pessetes.

Es calcula, però, que per aquestes deduccions fiscals l'estat deixa de cobrar uns 3.000 milions d'euros. Segons un estudi elaborat pel professor de la UPF José García Montalvo, aquestes deduccions fiscals han contribuït a disparar el preu de l'habitatge. Aquesta afirmació es basa en el fet que els compradors ja tindrien en compte les desgravacions a l'hora de calcular el preu màxim que poden pagar per un pis, i d'això se n'aprofitaria el mercat immobiliari per apujar els preus de l'habitatge.

Albert Aguilera

Una dècada de reformes fiscals

L'any 1998, el Govern del PP, per mà de Rodrigo Rato, imposava un gir de 360 graus a la política fiscal espanyola que es regia per la llei Borrell del 1991. Es limitaven les deduccions per compra d'habitatge i s'eliminaven les del lloguer i les derivades de despeses mèdiques. Es va rebaixar el tipus màxim del 56% al 48%, cosa que beneficià especialment les rendes més altes. També es va crear la figura del mínim familiar exempt de cotització.

El 2002, Cristóbal Montoro sorprenia tothom amb una nova rebaixa fiscal. Els tipus màxim i mínim es tornaven a abaixar fins al 45% i 15%, respectivament, i es van elevar els límits de les aportacions que es poden fer als plans de pensions. El retorn dels socialistes a la Moncloa portarà al 2007 una nova reforma fiscal, tot i que aquesta, segons paraules del mateix Pedro Solbes, serà "moderada". A. A.